

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Min død er mig til gode

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Min død er mig til gode", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 395. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid147221/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. Naar alle mine sinde
Mig ikke lyde meer,
Naar haanden ey kand finde,
Og øyet ikke seer.

6. Da, naar det er din ville,
Jeg skal herfra igien,
Da lad mig sove stille
I JEsu vunder hen.

7. Jeg, som en horre, henger
Ved JEsum med mit sind,
Og gicnem døden trænger
I himlens glæde ind.

Nr. 273.

Efter samme Melodie.

Min død er mig til gode,
Thi JEsus er min ven,
Saa dør jeg vel til mode
Fra verdens jammer hen.

2. Jeg dør med fryde-lunker,
Thi jeg er JEsu lem,
Jeg fletter glad mit anker,
Og seyler trøstig hem.

Nr. 273. jz. 2.

5,1: *sinde*] sandser eller måske smareze lunker, orig.: *Wenn mein hertz und gedanken Verschn... -- V.* 6 bringer ettersætningen til *nuar* i 5,1,3; tent kommer efter v. 5. — 6,2: *igien*] som jeg er kommen. — 7,1: *som en horre*] billedet er originalens: *wie eine kleff' am kleid.*

Nr. 273. Oversættelse: Christus der ist mein Leben, forfatter?, Schr. s. 1369. Såvel L. R. Tuxen (cf. A. Brorsons egne Psalmer og andelige Sange, 1865) som Arland beskriver salmen som en brorsonas original; men i virke figheden er den blot en anden oversættelse af den samme salme, som vi har i nr. 272. Det er ikke let at sage, hvilken af de to oversættelser der står originalens nærmest; men som dansk digt hører nr. 273 afgjort prisen; sproget minder lettere, billedeerne er stønnere (horren i 7,1 er gleden 2d), og tonen er mere jeans og hjertelig. Når Brorson alligevel har hevet nr. 272, må det formodentlig skyldes, at salmen i denne form har været så kendt gennem afskrifter, at han ikke fandt det rigtigt at stryge den. — 1,2: jfr. Joh. 15, 14-15. — 1,4: *hen*] bort. — 2,2: Ed. 5,30.

3. Nu har jeg overvunden
Og stridt den gode strid,
I JEsu har jeg funden
Min Fader mild og blid.	539
4. Naar jeg for vee og smerte
Ey mere tale maa,
Saa lsd dig ret til herte
Mit hiertes sukke gaae.	
5. Naar livets lys udslukkes,
Ał verden bliver sort,
Naar jeg skal døc og rykkes
Fra tidens jammer bort;	
6. Da lad mig sove stille
Med et fornøjet sind
Og Gud hengiven ville
I JEsu arme ind.	
7. O! du min frelses klippe
Og trøst i al min vee,
Lad troen dig ey slippe,
Før jeg dig hist kand see.	

Nr. 274.

Mel. Paa God allene.

Nu! jeg har vunden
Og stridt den gode strid,
Og afskeeds-stunden
Er kommen sød og blid,

3, 2: *stridt]* strid. J²⁻³. 5, 1: *udslykkes]* udslukkes J⁴⁻⁵.

Nr. 274. J²⁻⁷. 1, 2: *stridt]* strid J²⁻³.

3, 1: se under nr. 272, 3, 1. — 3, 2: 2. Tim. 4, 7. — 3, 3: i JEsu! Der kan være
teckt på, at det er i Jesus, at Faderen har åbenboret sin hærlighed. Mt. 11, 27 b;
Joh. 14, 9; Rom. 5, 8; eller der kan være noget: fordi jeg er i Jesus (x) i hyskunfund
med Jesus), har jeg adgang til Guds nåde, Rom. 8, 1. — 4, 2: *maa!* kan. — 5, 1:
udslykkes] udslukkes. — 6, 2: *fornøjet;* se under nr. 6, 1, 2. — 6, 3: *vilje!* vilje. —
7, 1: Sl. 89, 27.

Nr. 274. Original. — 1, 2: 2. Tim. 4, 7.